

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 78/2019
29.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 9/19 од 15.01.2019. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К 616/17 од 10.10.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1637/18 од 29.10.2018. године, у седници већа одржаној 29.01.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 9/19 од 15.01.2019. године и утврђује да су правноснажним решењима Основног суда у Младеновцу К 616/17 од 10.10.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1637/18 од 29.10.2018. године, повређене одредбе члана 503. у вези члана 504. став 1. ЗКП у корист окривљеног АА.

Образложење

Решењем Основног суда у Младеновцу К 616/17 од 10.10.2018. године, на основу члана 503. у вези члана 338. став 1. тачка 2) ЗКП, одбијен је оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Младеновцу Кт 2132/12 од 24.10.2017. године, поднет против окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) КЗ, услед наступања околности које трајно искључују кривично гоњење. Истим решењем је одређено да трошкови поступка падају на терет буџета.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1637/18 од 29.10.2018. године, делимичним уважавањем жалбе Основног јавног тужиоца у Младеновцу, преиначено је решење Основног суда у Младеновцу К 616/17 од 10.10.2018. године, тако што је Апелациони суд у Београду, на основу одредбе члана 503. у вези са чланом 338. став 1. тачка 1) ЗКП одбио оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Младеновцу Кт 2132/12 од 24.10.2017. године, поднет против окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) КЗ, јер дело које је предмет оптужбе није кривично дело, док је жалба јавног тужиоца у преосталом делу, одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 9/19 од 15.01.2019. године, због повреде одредби члана 503. у вези члана 504. став 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и утврди да је решењем Основног суда у Младеновцу К 616/17 од 10.10.2018. године и решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1637/18 од 29.10.2018. године, повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости окривљеном АА, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца, сматрајући да његово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима учињена повреда одредби члана 503. у вези члана 504. став 1. ЗКП у корист окривљеног АА.

Наиме, одредбом члана 503. ЗКП прописано је да ће судија решењем одбити оптужни предлог, односно приватну тужбу ако утврди да нема места оптужби због постојања разлога из члана 338. став 1. тог законика, док је ставом 2. наведеног члана прописано да се решење са кратким образложењем доставља јавном тужиоцу или приватном тужиоцу, као и окривљеном.

Одредба члана 504. став 1. ЗКП прописује да ако судија не донесе ниједно од решења из члана 501. став 2, 4. и 7. и члана 502. и 503. тог законика, наредбом ће одредити дан, час и место одржавања главног претреса најкасније у року од 30 дана, а ако је одређен притвор, у року од 15 дана, рачунајући од дана достављања оптужног предлога, односно приватне тужбе окривљеном.

Из списка предмета произилази да су пред Основним судом у Младеновцу била заказана три главна претреса и то: за дан 16.01.2018. године, затим за дан 14.03.2018. године, као и главни претрес заказан за дан 04.06.2018. године, који је одложен на неодређено време, те да је након тога првостепени суд дана 10.10.2018. године, на основу члана 503. ЗКП решењем одбио оптужни предлог, налазећи да нема места оптужби због постојања разлога из члана 338. став 1. тачка 2) ЗКП, а потом је другостепени суд, одлучујући о жалби јавног тужиоца, изјављеној против првостепеног решења, исту делимично уважио, тако што је такође на основу члана 503. ЗКП одбио оптужни предлог, али налазећи да нема места оптужби због постојања разлога из члана 338. став 1. тачка 1) ЗКП.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају нижестепени судови нису могли након заказивања главног претреса, у фази када је скраћени кривични поступак сходно члану 7. тачка 4) ЗКП већ покренут, донети решење о одбијању оптужног

акта, на основу члана 503. у вези члана 338. став 1. ЗКП, јер се такво решење може донети само до заказивања главног претреса, тј. у фази испитивања оптужног акта. После тога, чак и кад се главни претрес одложи и по члану 388. ЗКП треба да почне изнова, суд не може решењем одбити оптужни акт, без обзира на то што постоје разлози одређени ставу 1. члана 338. ЗКП, већ се у том случају доноси одговарајућа пресуда којом се оптужба одбија.

Стога, како је првостепени суд након заказивања главног претреса и покретања скраћеног кривичног поступка, одбио оптужни предлог на основу члана 503. у вези члана 338. став 1. тачка 2) ЗКП, а другостепени суд преиначавањем првостепеног решења, такође одбио оптужни предлог против окривљеног, на основу члана 503. у вези члана 338. став 1. тачка 1) ЗКП, то је по налажењу овог суда, доношењем побијаних решења учињена повреда одредби члана 503. у вези одредбе члана 504. став 1. ЗКП у корист окривљеног, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) у вези са чланом 493. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је усвојио захтев за заштиту законитости као основан у погледу напред изложене повреде закона учињене побијаним решењима, и с обзиром да је захтев поднет на штету окривљеног, само утврдио постојање наведене повреде закона, не дирајући у правноснажна решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић